

Suzana Marjanić

Festival Sedam dana stvaranja ili susretište umjetnosti i psihologije

U povodu 12. festivala Sedam dana stvaranja, Pazin, 9. – 15. kolovoza 2015.

Fritz Perls smatrao je da je ličnost kao ljuštenje luka. Da bi psihički sazreli, ljudi moraju oljuštiti sa sebe slojeve koje su godinama stvarali da bi se zaštitili. Stvaranje slojeva je korisno jer se tako štitimo od mogućih povreda i boli, no istovremeno je i loše jer na taj način određene dijelove sebe isključujemo iz vlastitog doživljaja; oni ostaju negdje izvan nas, neintegrirani. Ne nestaju, ali ih prestajemo biti svjesni.

Alenka Krivičić Jedrejčić

Tematom o pazinskome Festivalu sedam dana stvaranja (7ds), čija se specifičnost, od osnivanja 2004. godine, ogleda u susretištu umjetnosti i psihologije, kao i samoga procesa stvaranja, s obzirom na to da je posljednji dan Festivala posvećen radioničkim produkcijama, nastojimo omogućiti nešto veću vidljivost istarske performerske scene jer kao što to detektiraju neki umjetnici/ice – sve što je južnije, zapadnije... od Zagreba udaljenije je od medijskoga raja.

Tako je ove godine (2015.) Festival organizirao sedam radionica: Šenji V – radionica crtanja, Kustosi ceste – kustoska radionica, Halitus – radionica filmskog eksperimentiranja, Frankenstein – radionica neverbalnog teatra, akrobalska i kontakt-zongljanja, 7 dana kompozicije – glazbena radionica, Riječ, tijelo, prostor – radionica književnosti i pokreta te projektna fotoradionica Foto-laboratorij – stari zanati. Dakle, prije 13 godina započeo je razgovor začetnika ideje Festivala članova udruge Veliki mali čovjek i Udruge I, odnosno psihologinje, specijalizantice kliničke psihologije i geštaltističke psihoterapeutkinje Alenke Krivičić Jedrejčić i multimedijalnoga umjetnika Davida Belasa. Odnosno, David Belas, Alenka Krivičić Jedrejčić, Klara Galant Ardalić, Toni Erdfeld i Robert Rudan pokrenuli su 2004. godine Festival koji je bio i jest okrenut stvaranju, a ne konzumiranju umjetnosti, kako je to u nedavnom razgovoru za *Zarez* (broj 418-419, 2015., str. 36–37) istaknula Alenka Krivičić Jedrejčić. Ukratko, spomenimo da su organizatori Festivala 2015. (dakle, njegova dvanaestoga izdanja) udruga Veliki Mali Čovjek iz Pazina i udruga MIG iz Pule. Naime, Veliki mali čovjek dugogodišnji je organizator, a od prošle godine (2014.) u organizaciju se uključila i udruga MIG – udruga za audiovizualno i likovno stvaralaštvo i nematerijalnu kulturu.

(Više o ideji i konceptu Festivala usp. <http://www.sedamdanastvaranja.net/sedam/index.php/hr/ideja-i-koncept>.)

Ovom prigodom donosimo tri članka. I dok Tajana Reznic Brenko u članku *Kratak izlet u vremenoprostor* Davida Belasa tematizira "idejne performanse" Davida Belasa i podsjeća da je upravo iz radionica festivala Sedam dana stvaranja proizašla metoda *Distanca*, nastala u suradnji sa psihologinjom Alenkom Krivičić Jedrejčić, David Belas u preglednom članku *Performans na festivalu Sedam dana stvaranja ili performans kroz 7 misli na Festivalu 7ds*, među ostalim, dokumentira da je tijekom dvanaest festivalskih godina realizirano 92 performansa te da je razdoblje od 2008. do 2010. bilo posvećeno edukaciji i teoriji performansa te je jedan od konkretnih rezultata metoda *Distanca* koju je osmislio u suradnji s Alenkom Krivičić Jedrejčić. Pritom, sadržaj ovogodišnjega Festivala (2015.) bio je u znaku prošle godine otvorene petogodišnje teme *Apoteza prostora mišljenja*, a prva dva tematska, petogodišnja ciklusa bila su *Istra na granici tradicionalnog i suvremenog* (2004.–2008.) i *SVEjednoISTRA* (2009.–2013.).

Priču o Sedam dana stvaranja zaokružujemo člankom *Etnoglazbeni performansi ili stvaranje i sviranje na čudnim glazbalima* Noela Šurana u kojemu nam spomenuti multimedijalni umjetnik, antropolog i, među ostalim, ovčar (sâm ističe za sebe da je ponekad u ulozu umjetnika, ponekad znanstvenika, a katkada i ovčara/stočara) predstavlja vlastite etnoglazbene performanse, a njegova se posebnost očituje i u tome što svoje glazbene instrumente i osmišljava i izrađuje sâm. Spominjem njegov glazbeni *ready-made Vegetarijanski mih* koji je napravio „od igračke za plivanje na koju se umetnu plastične mišnice i plastična igračka mijenja svoju funkciju i postaje glazbalo na kojem se uz kratke upute može naučiti svirati neke specifične istarske melodije“. I nadalje, umjetnikovim pojašnjenjem: „Na odlasku s godišnjeg odmora ta se igračka za plivanje ne baca u smeće, i tako ne zagađujemo okoliš prekomjernim plastičnim otpadom, nego se nosi kući kao originalni suvenir iz Istre.“ Priču, među ostalim, uokviruje i činom o tome kako je osmislio svoj diplomski rad pod nazivom *Zvučni oblici – zvučni objekti* na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci na Odsjeku kiparstva 2011. godine.

Na koncu ovoga uvodnika upućujem na web-potragu za glazbenim *ready-madeovima* iz Noelova kabineta čudesa. I iskrene čestitke organizatorima 7ds-a koji su Pazin, poznat kao grad Julesa Vernea, upisali i u izvedbenu EU mapu, iskrene čestitke u ova apokaliptična vremena kada oplakujemo jedne žrtve, a druge se većini čine normalnima, kad prvo pišemo/mislamo negativno da bismo u kiseliš začinski ubacili i izvedbenu bombu-bombon. I bi vazda tako – bez prijatelja, ali zato srčano s neprijateljima. Ooo, daaa...